

عنوان مقاله:

بررسی روابط بین جغرافیای گیاهی و اکتشاف با محوریت حفظ، حراست و احیای منابع طبیعی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ابولفضل عباس زاده گنجی - کارشناسی ارشد زمین شناسی اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

منصوره معصومی برنتی - کارشناسی ارشد زمین شناسی اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

جغرافیای سبز یا پوشش گیاهی سرمایه ایی غیرقابل قیم تگذاری، پدیده ای که طی زمان زمین شناسی از ابتدا تا تشکیل سازندها و تشکیل کوه ها و تغییر اقلیم و بوجود آمدن جنگل های انبوه را در برمی گیرد. بسیاری از متخصصان، پوشش گیاهی را یک مزاحم برای انجام برداشت های صحرایی به حساب می آورند، این در حالی است که پوشش گیاهی دوسوم سطح خشکی های زمین را می پوشاند بنابراین احتمال می رود بیشتر ذخایر معدنی دنیا، در زیر این پوشش گیاهی پنهان باشد. در روش ژیبوتانی استفاده از پوشش گیاهی در بررسی چگونگی توزیع کانی های منطقه صورت می پذیرد که بسیار پیچیده تر از سایر روش های اکتشافی است، زیرا مطالعه پاسخ گیاهان به محیط را شامل می شود. در اکتشافات ژیبوتانی پوشش گیاهی به روش های متفاوتی تفسیر می شود که این روش ها عبارت اند از بررسی پراکنش و تغییرات مورفولوژیکی گیاهی و بررسی طبیعت و توزیع گیاهان معرف. برای بررسی های ژیبوتانی در ایران بخصوص در جنگل های مازندران ابتدا باید گیاهان معرف را در نقاط مختلف بررسی کنیم و به ارتباط آن با توده های معدنی پی ببریم. فناوری های پالایش آلودگی با محوریت گیاه بانام گیاه پالایی، آلاینده ها را از خاک و آب زیرزمینی آلوده به صورت درجا پالایش می کنند. در مجموع، با شناسایی گونه های گیاهی بومی و دارای خصوصیات فرا انباشتگر و مقاوم به منابع آلاینده و نیز تنوع جامعه زیستی بومی خاک کشور، می توان از این پتانسیل ارزشمند در برنامه ریزی حفظ، حراست و احیای منابع طبیعی کشور استفاده نمود. در این راستا پتانسیل گیاهی بالایی در مناطق مختلف کشور از جمله گیاهان بومی در استان مازندران وجود دارد که توسعه پژوهش ها در این زمینه را لازم می دارد.

کلمات کلیدی:

اکتشاف، ژیبوتانی، گیاهان معرف، گیاه پالایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689630>

